NORAKSTS

Civillieta Nr. C30630513

Lietvedības Nr. C2445-14/13

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 20.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis S.Lorencs

ar tiesas sēdes sekretāri K.Nikrus,

piedaloties zvērinātām advokātēm I.Endziņai un I.Paspārnei

2014.gada 06.jūnijā

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3

civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, un

k o n s t a t ē j a :

2013.gada 23.septembrī prasītāja /pers. A/ iesniedza tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneša S.Lorenca 2013.gada 30.septembra lēmumu prasības pieteikums tika atstāts bez virzības, nosakot termiņu lēmumā norādīto trūkumu novēršanai līdz 2013.gada 30.oktobrim.

2013.gada 03.oktobrī lēmumā minētie trūkumi ir novērsti.

Lēmums par prasības pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu tika pieņemts 2013.gada 07.oktobrī.

Prasības pieteikumā ir norādīts, ka bērnu /pers. C/, /p.k./, un /pers. D/, /p.k./, tēvs ir atbildētājs. Atbildētājs nemaksā pietiekami bērniem uzturlīdzekļus. Prasītāja par uzturlīdzekļu nemaksāšanu informēja atbildētāju rakstiski, arī aicināja atbildētāju uz mediāciju bāriņtiesā. Meitai /pers. D/ ir bronhiālā astma, viņa bieži slimo, bez tam viņai ir nepieciešamas nodarbības pie logopēda. Atbildētājs saņem nodokļu atvieglojumu par vienu bērnu.

Pamatojoties uz minēto, Civillikuma 177., 179.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnu /pers. C/, /p.k./, un /pers. D/, /p.k./, uzturam Ls 100,00 katram bērnam ir mēnesi.

2013.gada 18.decembrī tiesā tika saņemts atbildētāja 2013.gada 16.decembra paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētājs prasību atzīst daļēji – piekrīt maksāt /pers. C/ uzturam - Ls 60 vai 30% no valstī noteiktās minimālās darba algas mēnesī (vadoties no LR

Ministru Kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37) - no sprieduma šajā lietā taisīšanas dienas līdz astoņpadsmit gadu vecumam, un /pers. D/ uzturam - Ls 50 vai 25% no valstī noteiktās minimālās darba algas mēnesī (vadoties no LR Ministru Kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37) - no sprieduma šajā lietā taisīšanas dienas līdz meitas septiņu gadu vecumam un Ls 60 vai 30% no valstī noteiktās minimālās darba algas mēnesī no meitas septiņu gadu vecumam līdz astoņpadsmit gadu vecumam.

Papildus atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst daļā par uzturlīdzekļu piedziņu apmērā, kas pārsniedz Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumos Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" norādīto minimālo uzturlīdzekļu apmēru atbilstoši katra bērna vecumam, šādu apsvērumu dēļ:

Ar prasītāju /pers. A/ dzīvo šķirti kopš 2009.gada jūlija. Katra no pusēm ir? izveidojusi kopdzīvi ar citu personu, lai arī līdz šim puses nevarēja vienoties par pušu laulības šķiršanu.

Sākot šķirtu dzīvi, atbildētājs bija spiests īrēt sev dzīvokli un iegādāties visu sadzīvē nepieciešamo, jo aizejot no prasītājas, atbildētājs visu pušu kopdzīvē iegādāto iedzīvi atstāja prasītājas un bērnu lietošanā. Prasītāja ar bērniem palika dzīvot atbildētājam piederošajā dzīvokļa īpašumā, un kopā ar savu partneri turpina šo dzīvokli lietot bez atlīdzības arī šobrīd. Atbildētāja pretenzijas par to, ka viņam faktiski ir liegta iespēja lietot un izmantot savu īpašumu, prasītāja noraida.

Neskatoties uz to, ka pats savu dzīvokļa īpašumu dzīvošanai izmantot nevar, atbildētājs 21.09.2009. samaksāja dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekotājam SIA „Juglas nami" parādu par dzīvokļa apsaimniekošanu/pārvaldīšanu un pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu Ls 642,00 apmērā.

Savukārt jau 2011.gadā atbildētājs konstatēja, ka prasītāja ilgstoši nav maksājusi par dzīvokļa lietošanu un 2011.gada 11.augustā no jauna bija spiests slēgt ar SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" izlīgumu par parāda samaksu, saskaņā ar kuru līdz 2012.gada 20.jūlijam samaksāja prasītājas parādu nama apsaimniekotājam Ls 741,96. Tāpat atbildētājs kā dzīvokļa īpašnieks katru gadu Rīgas domes Finanšu departamentam maksā nekustamā īpašuma nodokli.

Līdz ar to atbildētājs jau kopš 2009.gada faktiski nodrošinu pušu bērniem mājokli un daļēji sedz ar tā izmantošanu saistītos maksājumus.

Šobrīd atbildētājs uztur bērnus samērā ar savām spējām un mantas stāvokli. Atbildētāja ienākumi veidojas no algota darba a/s „/Nosaukums/" un ir atkarīgi no darba dienu skaita mēnesī. Strādā katru darba dienu, astoņas - deviņas stundas dienā.

Papildus ikmēneša uzturlīdzekļu maksājumiem prasītājai Ls 90,00 apmērā atbildētājs ir maksājis par logopēda nodarbībām, iegādājies apģērbu.

Ņemot vērā iepriekšminēto, atbildētājs uzskata, ka viņam neesot uzturlīdzekļu parāda saistību pret prasītāju un viņš pietiekamā apjomā piedalās kopīgo meitu uzturēšanā un nodrošināšanā. Līdz ar to lūdz tiesu noteikt uzturlīdzekļu maksājumus sākot ar sprieduma taisīšanas dienu.

Papildus atbildētājs paskaidro, ka viņa apgādībā ir trīs nepilngadīgi bērni - 2010.gada 28.decembrī piedzima trešā meita /pers. E/. Līdz ar to atbildētāja ienākumi tiek novirzīti ne vien pie prasītājas dzīvojošo meitu /pers.C/un /pers.D/, bet arī pie atbildētāja dzīvojošās meitas /pers.E/ uzturam.

Vidēji katru mēnesi pēc nodokļu atskaitījumiem atbildētājs saņem darba algu Ls 458 apmērā, no kuriem uztur ne vien bērnus, bet arī pats sevi.

Atbildētāja mantas stāvokli ietekmē ne vien viņa ienākumu apmērs, bet arī katram bērnam sniegtais uztura apjoms, lai katram bērnam nodrošinātu pilnvērtīgu uzturu, atbilstošu mājokli un veselības aprūpi, nodrošinātu izglītošanu. Ņemot vērā minēto, atbildētājs nepiekrīt prasītājas prasībai novirzīt teju pusi no viņa ienākumiem divu pie viņas dzīvojošo meitu uzturam, tādā veidā samazinot atbildētāja iespējas nodrošināt līdzvērtīgi visus trīs viņa bērnus ar mājokli un uzturu. Atbildētāja skatījumā prasītājas prasīto uzturlīdzekļu apmērs nostāda /pers.C/ un /pers.D/būtiski labākā nodrošinājuma stāvoklī, salīdzinot ar /pers.E/.

Ņemot vērā iepriekšminēto, uzskata, ka par samērīgiem attiecībā pret atbildētāja ienākumiem ir uzskatāmi uzturlīdzekļu maksājumi, kas nepārsniedz Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumos Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" norādītajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram bērnam attiecīgi vecumā līdz septiņu gadu vecumam un vecumā no septiņu līdz astoņpadsmit gadu vecumam un kurus likumdevējs ir atzinis par pietiekamiem, lai bērns konkrētajā vecuma grupā būtu uzskatāms par nodrošinātu ar visu viņam nepieciešamo.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.janvāra lēmumu tika daļēji apmierināts /pers. A/ pieteikums par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu. Tiesa nolēma piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ pagaidu uzturlīdzekļus nepilngadīgās meitas /pers. C/ uzturam 96 *euro* apmērā, bet ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procentus) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014.gada 01.janvāra līdz /pers. C/ 18 gadu vecuma sasniegšanai, un pagaidu uzturlīdzekļus nepilngadīgās meitas /pers. D/ uzturam 80 *euro* apmērā, bet ne mazāk kā 25% (divdesmit piecus procentus) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014.gada 01.janvāra līdz /pers. D/ 7 gadu vecuma sasniegšanai un ne mazāk, kā 30% (trīsdesmit procentus) no LR Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi no /pers. D/ 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz viņas 18 gadu vecuma sasniegšanai.

2014.gada 23.maijā tiesā tika saņemts 2013.gada 23.maija prasības pieteikuma papildinājums, kurā norādītas, ka prasītāja, iesniedzot prasību liesā, balstījusies uz Civillikuma pantiem. t.i., uz Civillikuma 179.pantu, kas nosaka, ka "Vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt"; uz Civillikuma 177.pantu, kas nosaka, ka "ar uzturēšanu tiek saprasta ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam)."

Tāpēc prasītāja tiesu lūdz ņemt vērā šos faktus, kas norāda uz atbildētāja iespējām nodrošināt bērniem uzturlīdzekļus:

1) Atbildētāja ienākumi sākot ar 2014.gadu pēc nodokļu nomaksas ir palielinājušies, jo ar 2014.gada 1.janvāri ir palielinājusies IIN atlaide par apgādājamiem un tika samazināta VSAOI likme. Atbildētājs saņem IIN atlaidi par apgādājamo (pušu meitu /pers. C/). Līdz ar to atbilstoši atbildētāja iesniegtiem dokumentiem viņa ienākumi pēc nodokļu nomaksas ir palielinājušies līdz 671.37 eur (471,84Ls). Turklāt jāņem vērā, ka atbildētājs vai viņa dzīvesbiedre saņem tādu pašu IIN atlaidi arī par savu kopīgu bērnu. Līdz ar to ir skaidrs, ka minētā IIN atlaide, ko atbildētājs saņem par pušu kopīgiem bērniem nevar tikt attiecināta uz atbildētāja un viņa dzīvesbiedres bērnu un otrādi. Tādā gadījumā sanāk, ka prasītāja, no atbildētāja prasot 280 eur, faktiski prasa 240 eur (jo 40 eur ir IIN atlaide par pušu bērniem), un viņa alga faktiski ir 630 eur (670 eur mīnus IIN atlaide par pušu bērniem). Tādā veidā sanāk, ka prasītāja prasa piedzīt nedaudz vairāk par trešdaļu no atbildētāja ienākumiem, jo 240 no 630 ir 38%.

2) Atbildētājam atšķirībā no prasītājas nav viss laiks jāvelta bērniem, viņš var piestrādāt citā darbā un nopelnīt vairāk, jo bērnus pieskata prasītāja, līdz ar to tie nav viņam jāpieskata; atbildētājs tāpat vienmēr ir strādājis vairākos darbos un ar bērniem pavadīja diezgan maz laika; atbildētāja tēvs nestrādā, vienmēr ir palīdzējis un dažreiz vēl joprojām palīdz pieskatīt bērnus. Atbildētājs no prasītājas nav slēpis un arī tiesā nav noliedzis, ka paralēli esošam darbam vēl piestrādā.

3) Atbildētājs braukā ar divām mašīnām, katru reizi brauc pakaļ meitenēm ar vienu vai otru auto, tāpat, braucot pakaļ bērniem pie atbildētāja, abas mašīnas prasītāja redz stāvam pagalmā pie viņa mājas. Ja viņš spēj atrast līdzekļus, lai uzturētu divas automašīnām, kur viena no tām ir džips, tad, pēc prasītājas domām, atbildētājam vajadzētu varēt atrast līdzekļus bērniem, kuri būtu jānodrošina vispirms.

4) Tāpat būtiski, ka 2009.gada rudenī, pametot ģimeni, puses vienojās, ka: prasītāja kopā ar bērniem paliek dzīvot dzīvoklī, /adrese/, kas ir pušu ģimenes īpašums un atbildētājs nepretendē un nepretendēs uz dzīvokli, tādējādi atbilstoši LR Civillikuma 177.pantam puses noteikušas bērnu dzīvesvietu; atbildētājs apņemas maksāt bērniem uzturlīdzekļus - 64 EUR (45Ls) par katru bērnu un kopā 128 eur (90Ls); atbildētājs apņemas apmaksāt prasītājas un bērnu namu pārvaldes rēķinus, kas 2010.gadā vidēji sastādīja 93eur (65Ls/mēnesī); tāpat atbildētājs apņemas palīdzēt apmaksāt bērnu medicīnas izdevumus un katru gadu pirkt ziemas drēbes bērniem – ziemas kurtkas (40 Ls katram bērnam, abiem 115 EUR) (80Ls)); apavus 35 eur katram bērnam, abiem 70 eur (50 Ls); bikses 21 eur vienam bērnam, abiem 42 eur (30 Ls); cimdi, šalles, cepures u.tml., abiem 42 eur (30 Ls); medicīnas izdevumi 15 eur (10 Ls); kopā 269 eur (189 Ls) jeb sadalot uz gadu 24 eur/mēn (17 Ls/mēn).

Visu skaitot kopā kopā tas mēnesī veidoja 128eur + 93eur +24eur = 245eur, kas ir tuvu tai summai, ko prasībā tiesai prasītāja norādījusi.

Tādējādi apkopojot iepriekšminēto, prasītāja uzskata, ka atbildētajam ir iespēja nodrošināt bērniem prasītājas prasītos uzturlīdzekļus 280eur (200Ls) apmērā, ka tie ir samērīgi ar atbildētāja iespējām un atbilst bērna vajadzībām, turklāt atbildētājam ir iespēja piestrādāt un nopelnīt vairāk. Diemžēl prasītājai šādu iespēju nav, jo viss laiks aiziet darbam un bērnu audzināšanai. Prasītājas atalgojums ir atkarīgs no ietirgotā un atsevišķos mēnešos var būt zem 425eur (~298Ls), ar to nepietiek, lai segtu bērnu vajadzības, tāpēc prasītājai bija izveidojis naudas iztrūkums un viņa bija spiesta aizņemties. (Pielikumā Vienošanās ar /pers. A/ darba devēju par naudas aizdevuma piešķiršanu).

Bez tam, prasītāja norāda, ka: 1) atbildētājs nemin, ka viņš ir pametis ģimeni. Pirms ģimenes pamešanas viņš gandrīz gadu, prasītājai nezinot slepus tikās ar citu sievieti, kamēr prasītāja bija stāvoklī un nēsāja zem sirds viņa otro bērnu; 2) patiesībai neatbilst atbildētāja apgalvojums par to, ka atbildētājs atstājis visu savu iedzīvi. Aizejot viņš paturēja pušu kopdzīves laikā iegādātās trīs automašīnas, tai skaitā 2005.gadā ražoto Ford Ranger apvidus auto, kuru atbilstoši CSDD izziņai pārdeva 2012.gadā. Šo naudu prasītāja nav redzējusi; 3) tāpat patiesībai neatbilst fakts par dzīvokļa īpašumu, kas, pēc atbildētāja vārdiem, pieder viņam, bet patiesībā tas tika piešķirts lietošanai pušu ģimenei (/pers. A/, /pers. B/ un meitai /pers. C/) un tas ir pušu ģimenes īpašums, atbilstoši arī Zemesgrāmatas apliecībā nav ieraksta, ka tas ir atbildētāja atsevišķais īpašums; 4) tāpat atbildētājs nav minējis, ka, saņemot dzīvokli, prasītāja paņēmusi patēriņa kredītu l700Ls apjomā, lai iegādātos visu sadzīvē nepieciešamo (mēbeles, sadzīves tehnika, lampas, trauki utt.). Šo kredītu prasītāja turpina maksāt arī pēc atbildētāja aiziešanas no ģimenes; 5) pirmais atbildētāja minētais parāds namu pārvaldei (642Ls) bija izveidojies ilgi pirms atbildētājs pameta ģimeni. Šāds parāds nevar izveidoties pāris mēnešu laikā. Atbildētājs bija atbildīgs par komunāliem maksājumiem. Ēdienu, mājsaimniecībā nepieciešamās preces un bērniem nepieciešamo pirka prasītāja. Par to, ka atbildētājs nemaksā komunālos maksājumus prasītāja uzzināja tikai brīdī, kad atbildētājs pameta prasītāju. Viņš ejot prom pats bija apņēmies šo parādu samaksāt, ko arī izdarīja; 6) otrais atbildētāja minētais parāds izveidojies, jo prasītāja un atbildētājs bija mutiski vienojušies sākot ar 2010.gadu maksāt namu pārvaldes rēķinus par dzīvokli /adrese/ uz pusēm. Diemžēl, atbildētājs atbilstoši mutiskajai vienošanai nav maksājis savu pusi namu pārvaldes rēķinu summas, līdz ar to atkārtoti izveidojās parāds, kas kopā ar soda procentiem bija izaudzis līdz atbildētāja minētajiem 741,96Ls, ko pats atbildētājs vēlāk arī apmaksāja; 7) Tāpat atbildētājs ir prasījis īri par to, ka prasītāja kopā ar bērniem dzīvo pušu ģimenes dzīvoklī. Viņš teica, ka nemaksās bērnu uzturlīdzekļus, ja prasītāja nemaksās viņam īri. Par ko prasītāja atbildētājam prasīja sniegt oficiālus paskaidrojumus, nosūtot ierakstīto vēstuli, tomēr atbildētājs neuzskatīja par nepieciešamu kaut ko atbildēt; 8) prasītāja atbildētāju vairākkārt informējusi par nepieciešamību palielināt bērnu uzturlīdzekļus. Diemžēl, bez panākumiem. Tāpat prasītāja atbildētāju aicinājusi veikt pārrunas par bērnu uzturlīdzekļu jautājumu ar Bāriņtiesas mediātoru palīdzību. Diemžēl, arī no tā atbildētājs ir atteicies.

Tā kā atbildētājs nevēlējās ar prasītāju runāt un risināt jautājumu par bērnu uzturlīdzekļiem, tad prasītājas pēdējā iespēja bija vērsties tiesā. Tāpat, pamatojoties uz šajā papildinājumā minētiem argumentiem, prasītāja uzskata, ka atbildētājs var labāk uzturēt kopīgos bērnus, tāpēc uztur savu prasību tiesai pilnā apmērā - 140eur (100 Ls) katram bērnam, jeb 280eur (200 Ls) abiem bērniem kopā.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte I.Endziņa uzturēja prasību pilnā apmērā, pamatojoties uz prasības pieteikumā un prasības pieteikuma precizējumos izklāstītajiem motīviem, papildus paskaidrojot, ka abas pušu nepilngadīgās meitas atrodas prasītājas apgādībā un līdz ar to prasītājai jāuzņemas lielākā nasta. Prasītājas pārstāve pievērš uzmanību apstāklim, ka viens no bērniem ir bērns ar īpašām vajadzībām, līdz ar to prasītājai ir jāsedz arī papildus izdevumi par logopēda nodarbībām. Apstāklis, ka atbildētājs nevēlas maksāt uzturlīdzekļus lielākā apmērā, liecina par to, ka atbildētājs uzskata otro ģimeni par prioritāru. Tie argumenti un apstākļi, kurus atbildētājs min savos paskaidrojumos, neatbilst faktiskajiem lietas apstākļiem. Atbildētājam ir visas iespējas strādāt vienā vai vairākās darbavietās, lai saņemtu papildus ienākumus, ar kuriem pietiktu, lai nodrošinātu abas ģimenes un netiktu

diskriminēts neviens no atbildētāja trijiem bērniem. Atbildētājam ir papildus darbs, taču šo apstākli pierādīt nav iespējams, jo starp darba devēju un atbildētāju nav noslēgts darba līgums. Atbildētājs savos paskaidrojumos norāda, ka nevar sniegt materiālo palīdzību prasītājas pieprasītajā apmērā, taču tajā pašā laikā turpina lietot par abu laulāto kopējiem līdzekļiem iegādāto luksusa automašīnu. Šis apstāklis prasītājai kļuva zināms no pušu nepilngadīgo metu /pers.C/un /pers.D/vārdiem. Tiesai iesniegta izziņa, kas pievienota lietas materiāliem, kas apstiprina to, ka automašīnai ir jaudīgs motors un automašīna patērē daudz degvielas. Līdz ar to prasītājas pārstāve secina - ja atbildētājs ir spējīgs atļauties luksusa automašīnu, tad viņam ir papildus ienākumi, kurus viņš varētu virzīt savu pirmo divu meitu aprūpei un uzturam. Prasītāja strādā SIA "/nosaukums/" par pārdevēju, kur pirms nodokļu maksājumu atskaitījumiem saņem darba algu Ls 450 mēnesī. Bez tam prasītāja no VSAA saņem ģimenes valsts pabalstu Ls 8,00 apmērā par katru meitu. Citu ienākumu gūšanas avotu un citu apgādājamo prasītājai nav. Meita /pers. C/ ir 9 gadus veca. Viņa mācās /Nosaukums/ 4.klasē. Nekādas maksas nodarbības, pulciņus vai kursus ārpus skolas /pers. C/ neapmeklē. /pers. D/ ir 5 gadus veca. Viņa apmeklē /Nosaukums/, kur jāmaksā par bērna ēdināšanu apmēram EUR 30 mēnesī. Bez tam /pers. D/ apmeklē logopēda nodarbības, par ko mēnesī ir jāmaksā apmēram EUR 20, un dejošanas nodarbības, par ko mēnesī ir jāmaksā EUR 8. Prasītājas pārstāve lūdz prasību apmierināt pilnā apmērā, kā arī piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai viņas nomaksātos tiesāšanās izdevumus.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte I.Paspārne atzina prasību daļēji, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos izklāstītajiem motīviem. Atbildētājs piekrīt maksāt prasītājai uzturlīdzekļus katras meitas uzturam minimālajā Ministru kabineta noteikumos norādītajā apmērā. Bez tam atbildētāja pārstāve norādīja, ka starp prasītāju un viņas darba devēju noslēgtais aizdevuma līgums vēl neliecina par to, ka atbildētāja maksāto uzturlīdzekļu apmērs ir nepietiekams, kā arī nav zināms, kādām tieši vajadzībām prasītāja ir ņēmusi aizdevumu. Atbildētājam kādreiz tiešām piederēja 3 automašīnas, taču divas no tām ir norakstītas kā nolietotas. Prasītājas norādītā luksusa automašīna ir atsavināta 2012.gadā vēl pirms prasības celšanas tiesā. Automašīnu atbildētājs nelieto. Prasītājas veiktie nepieciešamo uzturlīdzekļu aprēķini ir nekorekti un neprecīzi. Atbildētāja pārstāve apšauba, ka starp prasītāju un atbildētāju ir bijusi noslēgta vienošanās par to, ka atbildētājs apņemas nopirkt konkrētās prasītājas norādītās lietas par konkrētām summām, ņemot vērā to, ka puses dzīvo šķirti jau kopš 2009.gada. Atbildētājs iespēju robežās palīdz meitām materiāli, par ko liecina planšetdatora iegādes fakts. Atbildētājs regulāri un sistemātiski maksā uzturlīdzekļus savu meitu uzturam. Atbildētājs ir uzņēmies atbildību par savām meitām, par ko liecina arī tas apstāklis, ka atbildētājs izvēlējās iet atvaļinājumā aprīlī, lai būtu kopā ar savu meitu /pers.C/, kura tajā laikā slimoja. /pers. D/ apmeklē logopēda nodarbības no 2011.gada un šos izdevumus sedz atbildētājs. Prasītājas ienākumi mēnesī vidēji sastāda EUR 664,96, kas sastāv no darba algas, uzturlīdzekļiem, ģimenes valsts pabalsta. Atbildētājs strādā AS "/nosaukums/" par noliktavas strādnieku, saņem darba algu EUR 867 mēnesī pirms nodokļu maksājumu atskaitījumiem, attiecīgi pēc nodokļu maksājumu atskaitījumiem- EUR 647 mēnesī. Atbildētājam nav iespējas atrast papildus darbu. Atbildētāja apgādībā atrodas trīs bērni: divas pušu kopīgās meitas, kā arī 2011.gadā dzimusī atbildētāja trešā meita /pers. E/. Atbildētājam pēc uzturlīdzekļu nomaksas, īres un komunālo pakalpojumu apmaksas paliek pāri tikai EUR 38 mēnesī, līdz ar ko atbildētājam nav iespēju maksāt uzturlīdzekļus prasītājas pieprasītajā apmērā.

Noklausījusies pušu pilnvaroto pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi tiesai iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa nāk pie slēdziena, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji, zemāk izklāstītu apsvērumu dēļ:

Lietā nav strīda par to, ka kopš 2002.gada 23.marta puses sastāv reģistrētā laulībā (l.l. 10), ka pušu laulības laikā ir dzimušas divas meitas: /pers. C/, dzimusi 2004.gada 14.oktobrī (l.l. 11), un /pers. D/, dzimusi 2008.gada 26.augustā (l.l. 12), ka abas meitas dzīvo kopā ar prasītāju un atrodas viņas ikdienas aizgādībā.

Atbilstoši Civillikuma 177.pantam, līdz pilngadības sasniegšanai (219.p.) bērns ir vecāku aizgādībā; aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās; rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu; bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Civillikuma 179.panta pirmā daļa nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats sevi var apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Civillikuma 179.panta piektā daļa nosaka, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Minētās likuma normas nosaka pienākumu vecākiem primāri nodrošināt bērnam ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, un tad materiālajām iespējām atbilstošu papildus izglītību un attīstību veicinošas nodarbības. Tiesa atzīst, ka tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību ir samērojamas ar bērnu uzturošo personu – katra vecāka materiālo stāvokli un ienākumiem.

Uzturlīdzekļi piedzenami līdz bērnu pilngadībai, jo saskaņā ar Civillikuma 177.panta pirmo daļu tikai līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr. 37, izdotiem saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu, "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam katru mēnesi minimālos uzturlīdzekļus no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas un no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Šie noteikumi ir attiecināmi uz visiem bez izņēmuma nepilngadīgo bērnu vecākiem, neatkarīgi no viņu spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, tātad pat uz tādām personām, kurām likumā noteiktajā kārtībā ir noteikts trūcīgas personas statuss.

Lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājam būtu noteikts maznodrošinātas vai trūcīgas personas statuss.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai

iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta otrajai daļai, pierādījumus iesniedz puses un citi lietas dalībnieki.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā tika nodibināti šādi fakti, kas nav apstrīdēti likumā noteiktajā kārtībā un ar lietā esošajiem pierādījumiem nav pierādīts pretējais: prasītājas apgādībā ir divi, bet atbildētāja apgādībā ir trīs nepilngadīgi bērni. Uz atbildētāja vārda zemesgrāmatā ir reģistrēts viens nekustamais īpašums- dzīvoklis, kurā faktiski dzīvo prasītāja ar abiem pušu nepilngadīgajiem bērniem. Transportlīdzekļi kopš 2012.gada 07.augusta atbildētājam nepieder (l.l. 115-116). Atbildētājs strādā AS "/Nosaukums/" par noliktavas strādnieku, kur saņem darba algu EUR 867 mēnesī pirms nodokļu maksājumu atskaitījumiem, attiecīgi pēc nodokļu maksājumu atskaitījumiem- EUR 647 mēnesī. Prasītāja strādā SIA "/nosaukums/" par pārdevēju, pirms nodokļu maksājumu atskaitījumiem saņem darba algu EUR 640,29 (Ls 450) mēnesī. Bez tam prasītāja no VSAA saņem ģimenes valsts pabalstu EUR 11,38 (Ls 8,00) apmērā mēnesī par katru meitu. Pušu vecākā meita /pers. C/ ir 9 gadus veca, viņa mācās /Nosaukums/ 4.klasē. Nekādas maksas nodarbības, pulciņus vai kursus ārpus skolas /pers. C/ neapmeklē. Jaunākā meita /pers. D/ ir 5 gadus veca, viņa apmeklē /Nosaukums/, kur par bērna ēdināšanu jāmaksā apmēram EUR 30 mēnesī. Bez tam /pers. D/ apmeklē nodarbības pie logopēda, par ko mēnesī ir jāmaksā apmēram EUR 20, un dejošanas nodarbības, par ko mēnesī ir jāmaksā EUR 8.

Kā nepamatotu tiesa vērtē prasītājas apgalvojumu par to, ka atbildētājs varētu rast iespēju strādāt vēl kādā darba vietā, lai viņš būtu spējīgs savu bērnu uzturam sniegt prasītājas norādītos līdzekļus, jo šo apgalvojumu vienlīdz var attiecināt arī uz pašu prasītāju.

Tiesa uzskata, ka nosakot uzturlīdzekļu apmēru, nedrīkst vadīties vienīgi no vecāku vēlmes sniegt saviem bērniem pēc iespējas labāku aprūpi, bet ir jāņem vērā arī aprūpei izlietojamo līdzekļu samērojamība ar abu vecāku ienākumiem un viņu mantisko stāvokli.

Tādējādi, tiesa secina, ka arī atbildētāja pienākums ir nodrošināt savu bērnu uzturu, līdz ar to, no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami uzturlīdzekļi. Nosakot uzturlīdzekļu apmēru, tiesa ņem vērā pušu spējas un mantas stāvokli, bērnu intereses, kā arī līdzekļus, kas objektīvi ir nepieciešami bērnu pienācīgam uzturam, t.i. ēdienam, miteklim, apģērbam, skološanai u.c.

Izvērtējot iepriekš norādītos apstākļus, ņemot vērā, ka ar tiesas lēmumu no atbildētāja par labu prasītājai jau ir noteikta pagaidu uzturlīdzekļu piedziņa, tiesa nāk pie slēdziena, ka no atbildētāja prasītājas labā sākot ar lietas iztiesāšanas dienu ir piedzenami uzturlīdzekļi katras pušu nepilngadīgās meitas uzturam EUR 120,00 apmērā ik mēnesi, taču piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nedrīkst būt zemāks par Ministru kabineta noteikumos paredzēto.

Tā kā prasītāja, iesniedzot prasības pieteikumu tiesā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu no tiesas izdevumu samaksas ir atbrīvota, ar šo prasījumu saistītie tiesas izdevumi piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai, kā to paredz Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa.

Tādējādi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunkta, 35.panta pirmās daļas 3.punkta, 42.panta pirmās daļas un 43.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem no atbildētāja par labu valstij ir piedzenami tiesas izdevumi: valsts nodeva 349,94 *euro* apmērā, kā arī, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkta noteikumiem- ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (izdevumi, kas saistīti ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu) 7,96 *euro* apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkta, 44.panta otrās un ceturtās daļas noteikumiem, no atbildētāja prasītājas labā piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai 35,00 *euro* apmērā.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu nolēmumos piespriestās summas latos konvertējamas *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Saskaņā ar Eiropas Savienības Padomes 2013.gada 9.jūlija lēmumu par *euro* ieviešanu Latvijā 2014.gada 1.janvārī un *Euro* ieviešanas kārtības likumu noteiktais maiņas kurss ir 1 *euro* = 0,702804 lati.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu samaksu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un vadoties no Latvijas Republikas Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra Noteikumiem Nr. 37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", Civillikuma 177., 179.panta, Civilprocesa likuma 8., 34., 35., 41., 42., 43., 44., 93, 97., 187., 193., 194., 204[1].panta, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, /p.k./, par labu /pers. A/, /p.k./, uzturlīdzekļus nepilngadīgās meitas /pers. C/, /p.k./, uzturam 120,00 *euro* (simts divdesmit euro)apmērā, taču ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procentus) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014.gada 06.jūnija līdz /pers. C/ pilngadības sasniegšanai; un uzturlīdzekļus nepilngadīgās meitas /pers. D/, /p.k./, uzturam 120,00 *euro* (simts divdesmit euro)apmērā, taču ne mazāk kā 25% (divdesmit piecus procentus) no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot no 2014.gada 06.jūnija līdz /pers. D/ 7 gadu vecuma sasniegšanai 2015.gada 25.augustā (ieskaitot), un ne mazāk kā 30% (trīsdesmit procentus) no LR Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, sākot ar 2015.gada 26.augustu līdz /pers. D/ pilngadības sasniegšanai.

Piedzīt no /pers. B/, /p.k./, par labu /pers. A/, /p.k./, izdevumus advokāta palīdzības samaksai 35,00 *euro* (trīsdesmit piecu euro)

apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, /p.k./, par labu valstij valsts nodevu 349,94 *euro* (trīs simtu četrdesmit deviņu euro un 94 centu) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, /p..k./, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,96 *euro* (septiņu euro un 96 centu) apmērā.

Atsaukt pēc tā izpildes izpildu rakstu, kas tika sastādīts, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.janvāra lēmumu par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu civillietā Nr. C30630513 /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Noteikt /pers. B/, /p.k./, sprieduma daļā par valsts nodevas 349,94 *euro,* ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 7,96 *euro* un izdevumu advokāta palīdzības samaksai 35,00 *euro* labprātīgas izpildes termiņu - 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu atbildētājam /pers. B/ iesniegt tiesā maksājuma dokumentus, kas apliecina valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu par labu valstij.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kas noteikta 2014.gada 26.jūnijā, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis /paraksts/ S.Lorencs

NORAKSTS PAREIZS

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas

Tiesnesis **S.Lorencs**

Rīgā, 2014.gada 26.jūnijā